

Naar een ex ante gefinancierd depositogarantiestelsel

Paper

**De Nederlandsche Bank
Ministerie van Financiën**

Augustus 2011

1. Inleiding en samenvatting

Het Ministerie van Financiën en De Nederlandsche Bank (DNB) werken aan herziening van het Nederlandse depositogarantiestelsel (dgs). Dit paper beschrijft de technische vormgeving van het ex ante gefinancierd dgs met risicogedifferentieerde premies.

Het Ministerie en DNB willen een dgs-fonds vormen van 1% van de gegarandeerde deposito's (dit is volgens de meest recente gegevens circa 4 miljard euro) in beginsel op te bouwen in tien jaar. Kenmerkend voor het Nederlandse stelsel is dat ook per bank een individuele doelomvang wordt gedefinieerd van 1% van de gegarandeerde deposito's (de depositobasis). Voor het (virtuele) individuele saldo van elke bank geldt een individueel normbedrag, dat elk kwartaal stapsgewijs wordt verhoogd totdat uiteindelijk de 1% is bereikt. De individuele saldi zijn 'virtueel' omdat banken géén aanspraak meer maken op de middelen in het depositogarantiefonds. De Stichting depositogarantiefonds wordt eigenaar van het fonds en haar middelen worden niet gerestitueerd.

Elke bank betaalt een risicogedifferentieerde bijdrage, bestaande uit (1) een basisbijdrage van 2,5 basispunten van de gegarandeerde deposito's van een bank, en (2) een risico-opslag van 0%, 25%, 50% of 100% van de basisbijdrage, afhankelijk van haar risicoweging. Met de basisbijdrage draagt de bank bij aan haar individuele saldo; de risicobijdragen tellen alleen mee voor het algemene deel van het fonds. Omdat de risicobijdragen niet meetellen voor de individuele doelomvang kan het depositogarantiefonds de facto groter worden dan 1% van de onder het dgs gegarandeerde deposito's. Rendementen op de ingelegde middelen worden één keer per jaar toegerekend aan de individuele saldi en het algemene gedeelte. Groei van de depositobasis die hoger is dan het rendement vereist op kwartaalbasis een suppletie (*back service*), opdat de bank aan haar individuele normbedrag blijft voldoen. Als middelen uit het fonds worden uitgekeerd, wordt het fonds getrapt aangesproken: eerst de middelen van de failliete bank, dan het algemene gedeelte van het fonds, opgebouwd uit hoofdzakelijk risicobijdragen, en tenslotte de individuele saldi. Mocht de omvang van het fonds door uitkering afnemen tot minder dan 0,5% van de onder het dgs gedekte deposito's, dan kan additioneel aan de basisbijdrage een incidentele herstellbijdrage van banken worden verlangd. Wanneer het fonds niet toereikend is om uitkeringen onder het dgs te vergoeden, wordt het resterende bedrag ex post omgeslagen, conform de huidige systematiek. Aan de som van al deze bijdragen worden prudentiële grenzen gesteld.

De risicobijdrage is de resultante van de risico-opslag en het bedrag van de onder het dgs gegarandeerde deposito's. Om de depositobasis te bepalen is een nieuwe, periodieke rapportage noodzakelijk. De risico-opslag wordt afgeleid uit een combinatie van drie indicatoren:

- RWA/TA-ratio met een aandeel van 50%,
- leverage-ratio (totale activa/Tier 1 vermogen) met een aandeel van 25%, en
- liquiditeitsratio (liquide activa/totale activa) eveneens met een aandeel van 25%.

Normalisatie van deze indicator levert een maatstaf op, waarmee banken in vier risicocategorieën worden ingedeeld.

Er zal een Stichting depositogarantiefonds worden opgericht voor het beheer en instandhouding van het depositogarantiefonds. Dit fonds is bestemd voor het a tempo aan DNB vergoeden van bedragen die DNB heeft uitgekeerd ingevolge het dgs. Het bestuur van de Stichting wordt gevormd door twee bestuursleden die worden voorgedragen door het Ministerie van Financiën en twee vertegenwoordigers van DNB. Deze vier bestuursleden kiezen een vijfde, onafhankelijk, bestuurslid met ervaring in het bankwezen. De Stichting stelt een conservatief beleggingsbeleid vast welke door DNB zal worden uitgevoerd, tezamen met alle overige voorkomende taken met betrekking tot de uitvoering van het dgs. De middelen van de Stichting zullen zo veilig mogelijk worden belegd tegen een laag krediet-, rente- en operationeel risico, zonder valutarisico en met hoge liquiditeit.

2. Achtergrond

2.1 Aanleiding voor herziening van het dgs

Het Nederlandse depositogarantiestelsel (dgs) garandeert bepaalde tegoeden van particulieren en kleine ondernemingen wanneer een bank haar verplichtingen niet meer kan nakomen. Het dgs is daarmee een belangrijk instrument voor het borgen van vertrouwen in de bancaire sector en het financiële stelsel als geheel. Het dgs garandeert tot 100.000 euro per depositorhouder per bank. Alle banken die opereren op basis van een Nederlandse bankvergunning nemen verplicht deel aan het dgs. Wanneer een bank niet meer aan haar verplichtingen kan voldoen (betalingsonmacht), treedt het dgs in werking en worden de kosten omgeslagen over de overige deelnemende banken. Hiermee is het dgs tot nu toe een ex post gefinancierd stelsel geweest.

Het dgs heeft zijn nut en noodzaak bewezen tijdens de financiële crisis in 2008, maar deze periode bracht ook een aantal verbeterpunten aan het licht. De opgedane ervaring met de werking van het dgs alsmede ontwikkelingen in het bankwezen waren aanleiding te onderzoeken hoe het dgs kan worden verbeterd. In 2009 is hiertoe een rapport opgesteld door een tripartite werkgroep van het Ministerie van Financiën, DNB en de Nederlandse Vereniging van Banken (NVB) dat vervolgens is aangeboden aan de Tweede Kamer.¹ Mede op basis van dit rapport heeft het toenmalige kabinet zich voorgenomen het dgs zodanig te hervormen dat het stelsel ex ante gefinancierd wordt, waarbij de bijdrages mede afhankelijk zijn van het risicoprofiel van de banken.² Begin 2011 heeft de Minister van Financiën aangekondigd dat deze wijziging medio 2012 wordt geformaliseerd. De banken zullen vanaf 1 juli 2012 op kwartaalbasis bijdragen betalen, en zo in ongeveer tien jaar tijd een fonds opbouwen met een omvang van ongeveer 1 procent van de gegarandeerde deposito's.³ De daadwerkelijke omvang van het depositogarantiefonds zal mede afhankelijk zijn van de risicoweging van banken.

2.2 Voordelen van ex ante financiering met risicogedifferentieerde premies

Met de introductie van ex ante financiering wordt een aantal doelen nagestreefd. Een eerste doel is de uiteindelijk faillierende bank mee te laten betalen aan het dgs, iets wat niet mogelijk is onder ex post financiering. In de tweede plaats wordt de geloofwaardigheid van het dgs bevorderd door de aanwezigheid van een depositogarantiefonds (er is immers gespaard). Ex ante financiering helpt, in de derde plaats, in het spreiden van de kosten van het dgs over de tijd doordat banken minder hoeven te betalen op het moment dat een bank failliet gaat (minder procyclisch). Tenslotte is het bij ex ante financiering effectiever om risicogedifferentieerde premies te hanteren omdat zij vooraf al een sturende werking hebben.

---

¹ Zie brief van de Minister van Financiën, Kamerstukken II 2008/2009; 31 371, nr. 216.

² Zie Kabinetsvisie op de toekomst van de financiële sector, Kamerstukken II 2008/2009; 32 013, nr. 1.

³ Zie verslag van een Algemeen Overleg, Kamerstukken II 2010/2011; 21 501, nr. 791.

2.3 Voorstel Europese Commissie tot wijziging Richtlijn depositogarantiestelsels

De Europese Commissie heeft medio 2010 een voorstel tot wijziging van de Richtlijn inzake depositogarantiestelsels gepubliceerd, waarover nu wordt onderhandeld.⁴ Dit voorstel richt zich onder andere op harmonisering van de financiering van het dgs, zodat in heel Europa depositogarantie ex ante wordt gefinancierd op basis van risicogedifferentieerde premies. Met de nationale regeling van het dgs loopt Nederland weliswaar op de nieuwe Richtlijn vooruit, maar het Ministerie en DNB houden bij de vormgeving van het nieuwe dgs uitdrukkelijk rekening met de ontwikkelingen in Europa.

3. Fondsvorming

3.1 Fondsvorming

Ex ante financiering houdt in dat een depositogarantiefonds wordt gevormd. Dit fonds zal formeel worden beheerd door een Stichting depositogarantiefonds (zie verder paragraaf 8 over de Stichting). De Stichting depositogarantiefonds wordt eigenaar van de middelen in het fonds. Deze middelen zijn bestemd voor het aan DNB vergoeden van bedragen die DNB dient uit te keren in gevolge het dgs en ter compensatie van voor het dgs gemaakte kosten. Het depositogarantiefonds wordt gevormd door risicogedifferentieerde bijdragen van banken op wie het dgs van toepassing is.

3.2 Omvang van het depositogarantiefonds

Er wordt toegewerkt naar een fonds met een omvang van 1% van de onder het dgs gegarandeerde deposito's. Ultimo september 2009 werd zo'n 390 miljard euro aan deposito's gegarandeerd door het dgs (dit is ongeveer 80% van de voor dekking in aanmerking komende deposito's)⁵, waarmee de beoogde fondsomvang circa 4 miljard euro zou bedragen. Door autonome groei van de depositobasis - de laatste jaren gemiddeld ruim 5%⁶ - zullen de omvang van de door het dgs gegarandeerde middelen en daarmee de beoogde fondsomvang in euro's verder toenemen. Daarnaast zal door de aankomende Richtlijnwijziging het bereik van het DGS in Nederland enigszins worden uitgebreid. Zo komen ook grootzakelijke klanten voor dekking onder het dgs in aanmerking, terwijl deze nu nog van dekking zijn uitgesloten.

---

⁴ Europese Commissie, Voorstel voor een Richtlijn van het Europese Parlement en de Raad, inzake de depositogarantiestelsels [herschikking], COM nr. (2010) 368, 12 juli 2010. De laatste openbare versie is beschikbaar via ec.europa.eu/internal_market/bank/guarantee/index_en.htm. De Nederlandse reactie hierop is te vinden onder <http://www.rijksoverheid.nl/documenten-en-publicaties/kamerstukken/2010/09/07/kamerbrief-inzake-informatievoorziening-over-nieuwe-commissievoorstellen.html>.

⁵ Bij de berekening van de *voor dekking in aanmerking komende* deposito's wordt geen rekening gehouden met de maximumdekking onder het dgs van 100.000 euro per depositohouder per bank. Wanneer gecorrigeerd wordt voor saldi boven dit maximum en voor en/of- rekeningen, kan worden berekend *hoeveel daadwerkelijk wordt gegarandeerd* door het dgs.

⁶ De jaarlijkse gemiddelde groei van door huishoudens bij monetaire financiële instellingen aangehouden deposito's was 5,3 procent over de periode 2005 – 2010.

3.3 Individuele doelomvang en individueel saldo

Voor elke bank wordt een individuele doelomvang gedefinieerd gelijk aan 1% van de gegarandeerde deposito's die bij deze instelling op enig moment worden aangehouden (voor definities van deze en andere begrippen zie Box 1). Daarbij geldt voor elke afzonderlijke bank een normbedrag waaraan de omvang van het individuele saldo elk kwartaal moet voldoen. Dit individueel normbedrag wordt elk kwartaal verhoogd (en incidenteel verlaagd bij een dgs-uitkering) totdat de individuele doelomvang is bereikt.

Box 1 – Begrippen zoals gedefinieerd in de AMvB

algemeen gedeelte: middelen die niet behoren tot het totaal van de individuele saldi van de banken;

basisbedrag: bedrag ter grootte van 2,5 basispunten van de depositobasis;

basisbijdrage: bijdrage ter grootte van het basisbedrag;

bijzonder gedeelte: het totaal van de individuele saldi van de banken;

depositobasis: bedrag van de bij een bank aangehouden gegarandeerde deposito's;

ex post bijdrage: bijdrage, bedoeld in artikel 23r, derde lid;

gegarandeerd deposito: deposito voor zover dit voor voldoening ingevolge het depositogarantiestelsel van de wet in aanmerking komt;

herstelbijdrage: bijdrage, bedoeld in artikel 23u, eerste lid;

incidentele individuele verhoging: verhoging als bedoeld in artikel 23s, tweede lid;

individueel normbedrag: bedrag, bedoeld in artikel 23j, eerste lid;

individueel saldo: som van de door een bank voldane basisbijdragen, bijdragen als bedoeld in artikel 23h, tweede lid, vermeerderd of verminderd met het aan die bank toegerekende rendement en, in voorkomend geval, de door die bank voldane suppleties en herstelbijdragen, verminderd met de individuele verlagingen en vermeerderd met de individuele verhogingen;

individuele doelomvang: bedrag gelijk aan een procent van het bedrag van de bij een bank aangehouden gegarandeerde deposito's;

individuele verlaging: verlaging als bedoeld in de artikelen 23p, vierde lid en 23q, eerste lid ;

risicobijdrage: bijdrage, bedoeld in artikel 23m, derde lid;

suppletie: bijdrage, bedoeld in artikel 23j, vijfde lid;

Stichting: Stichting depositogarantiefonds;

toetsmoment: tijdstip waarop de Nederlandsche Bank vaststelt of het individuele saldo van een bank gelijk is aan het individuele normbedrag van die bank.

3.4 Toe- en uittreding, fusies en overname

De verplichting per bank om toe te werken naar een individueel saldo van 1% van de gegarandeerde deposito's geldt ongeacht de actuele, totale omvang van het fonds en gaat in op het moment dat de regelgeving in werking treedt. Voor een instelling die later toetreedt tot het dgs, gaat de verplichting in vanaf het moment dat zij over een Nederlandse bankvergunning beschikt. Dit betekent dat de late toetreders gedurende haar opbouwfase een lager individueel normbedrag

heeft dan banken die vanaf het begin van de inwerkingtreding van het dgs hebben bijgedragen aan de opbouw van het fonds. Uiteindelijk groeien normbedrag en saldo ook voor de toetreders aan tot 1%. Daarmee hebben alle banken dezelfde verplichting.

De in het depositogarantiefonds ingelegde middelen worden niet geretourneerd⁷, ook niet wanneer een bank uit het dgs treedt. Hierbij wordt uitgegaan van het verzekeringsbeginsel: het dgs garandeert de deposito's van elke bank, ongeacht of er gedurende de deelname van een bank aan het dgs een beroep op het stelsel wordt gedaan, net zo min als een verzekeringspremie wordt gerestitueerd indien een verzekerde niet heeft geclaimd.

Als twee banken fuseren op wie het Nederlandse dgs van toepassing is, dan wel de ene Nederlandse bank de andere bank overneemt, vindt samenvoeging plaats van de individuele saldi en het individuele normbedrag.

4. Bijdragen aan het depositogarantiefonds

4.1 Basisbijdrage en risico-opslagen

Om het fonds te vormen zal elke bank op wie het dgs van toepassing is op kwartaalbasis een risicogedifferentieerde bijdrage betalen aan het depositogarantiefonds. Deze bijdrage is een percentage van de depositobasis van die bank. De risicogedifferentieerde bijdrage bestaat uit twee componenten:

1. een basisbijdrage gelijk aan 2,5 basispunten van de gegarandeerde deposito's van een bank (het basisbedrag);
2. een risicobijdrage van 0%, 25%, 50% of 100% van het basisbedrag, afhankelijk van de risicoweging van een bank.

Elke bank dient toe te werken naar een individueel saldo in het fonds gelijk aan 1% van de gegarandeerde deposito's die bij haar worden aangehouden.⁸ Het individuele saldo wordt opgebouwd middels de basisbijdragen, behaalde rendementen op het individuele saldo en eventuele extra stortingen (zoals herstelbijdragen en zogenoemde suppleties) die hierna worden toegelicht. De betaalde risicobijdragen tellen niet mee voor dit individuele saldo, maar vallen toe aan het algemene gedeelte van het fonds.

---

⁷ De door de EC op 12 juli 2010 gepubliceerde conceptrichtlijn inzake DGS formuleert de verplichting dat de middelen die door een uittredende bank gedurende 12 maanden voorafgaande aan de uittreding zijn ingelegd, aan het buitenlandse dgs zullen worden overgemaakt. Wanneer deze verplichting uiteindelijk wordt opgenomen in de definitieve Richtlijn, zal de Nederlandse wetgeving hierop worden aangepast.

⁸ Ingelegde middelen zijn eigendom van de Stichting en worden niet geretourneerd aan een bank, ook niet wanneer het individuele saldo de individuele doelomvang (1%) heeft bereikt en de gegarandeerde deposito's van de bank vervolgens dalen. In dat geval stijgt het individuele saldo tot boven 1% van de gegarandeerde deposito's (noemereffect).

Zolang de individuele doelomvang van 1% van de gegarandeerde deposito's niet is bereikt, dient een bank elk kwartaal de volledige risicogedifferentieerde bijdrage te betalen, dat wil zeggen de basisbijdrage en eventuele risicobijdrage. Zodra de individuele doelomvang is bereikt, dient een bank niet langer de basisbijdrage te voldoen, maar wel nog de eventuele risicobijdrage.

4.2 Periodieke suppletie

In beginsel voldoet een bank gedurende veertig kwartalen een basisbijdrage van 2,5 basispunten van haar gegarandeerde deposito's aan het fonds (exclusief haar risicobijdragen). Zo bouwt zij, ceteris paribus, in die tijd een individueel saldo op gelijk aan de individuele doelomvang. In de praktijk zal het tempo waarmee het individuele saldo van een bank de individuele doelomvang bereikt mede afhankelijk zijn van (1) het eventuele rendement van de in het fonds ingelegde middelen en (2) de groei van de depositobasis van een bank.

- 1) Eventuele rendementen op de in het depositogarantiefonds ingelegde middelen worden één keer per jaar naar rato toegerekend aan de individuele saldi en het algemene gedeelte van het fonds. Dit zorgt er, ceteris paribus, voor dat een bank sneller de individuele doelomvang bereikt
- 2) De groei van de depositobasis van een bank werkt in tegengestelde richting doordat het verschil tussen individueel saldo en individuele doelomvang toeneemt (noemereffect).

Indien het rendement op de ingelegde middelen groter is dan de groei van de depositobasis van een specifieke bank, zal de individuele doelomvang eerder zijn bereikt. Indien daarentegen de groei van de depositobasis groter is dan het rendement, blijft het individuele saldo achter bij het individuele normbedrag, waarvoor dient te worden gecorrigeerd. De bank dient dan haar individuele saldo te suppleren tot het zogenaamde individuele normbedrag. Deze suppletie brengt de bank weer op schema om de doelomvang tijdig te bereiken.

Als eenmaal de individuele doelomvang van 1% van de gegarandeerde deposito's is bereikt, dient de bank haar individuele saldo op 1% van haar depositobasis te houden. Als in een kwartaal door een toename van haar depositobasis het individueel saldo lager uitvalt dan de doelomvang, is een suppletie nodig. Hoe de suppletie precies wordt berekend, blijkt uit de formule in Box 2 en het rekenvoorbeeld in Box 3.

4.3 Maximering fondsomvang

Het depositogarantiefonds kan doorgroeien tot meer dan 1% van de onder het dgs gegarandeerde deposito's, onder andere doordat de risico-opslag niet wordt toegevoegd aan de individuele saldi en zodoende niet begrensd wordt door de individuele doelomvang van 1%. Om de omvang van het depositogarantiefonds te maximeren, worden er geen risico-opslagen in rekening gebracht wanneer de totale omvang van het depositogarantiefonds groter is dan 2,5% van de onder het dgs gegarandeerde deposito's. Daarbij blijven banken die op dat moment niet voldoen aan de individuele doelomvang (bijvoorbeeld omdat zij later zijn toegetreden), wèl een risico-opslag verschuldigd.

Box 2: berekening individueel normbedrag

De methodiek waarmee het individuele normbedrag op kwartaalbasis voor een bank wordt bepaald, kan uitgedrukt worden middels onderstaande formule:

$$N_t = \min \left\{ \begin{array}{l} \left(\frac{N_{t-1}}{db_{t-1}} + 0,00025 \right) \times db_t - u_{t-1} + b_{t-1} + h_{t-1} \\ (0,01 \times db_t) \end{array} \right.$$

waarbij

N = individueel normbedrag in euro's

db = gegarandeerde deposito's in euro's

u = uitbetaling uit individueel saldo ten behoeve van het dgs in euro's

b = aan individueel saldo toegerekende boedeluitkering in euro's

h = herstelbijdrage in euro's

t = kwartaal

4.4 Herstelbijdrage

Naast de basisbijdrage heeft DNB de mogelijkheid om een herstelbijdrage te vragen indien de omvang van het depositogarantiefonds door dgs-uitkeringen is afgenomen tot minder dan 0,5% van de onder het dgs gegarandeerde deposito's. Deze herstelbijdrage kan maximaal 50 basispunten zijn, mogelijk verdeeld over meerdere kwartalen. DNB bepaalt het aantal kwartalen waarbinnen de banken aan deze herstelbijdrage moeten voldoen. Over de herstelbijdrage is geen risico-opslag verschuldigd.

4.5 Ex post bijdrage

Indien het fonds door dgs-uitkeringen niet toereikend zou zijn, voldoen de banken een aanvullende ex post bijdrage. Deze ex post omslag vindt plaats naar rato van het relatieve aandeel per bank in de gegarandeerde deposito's ten tijde van het moment waarop het dgs geactiveerd werd, conform de huidige systematiek.

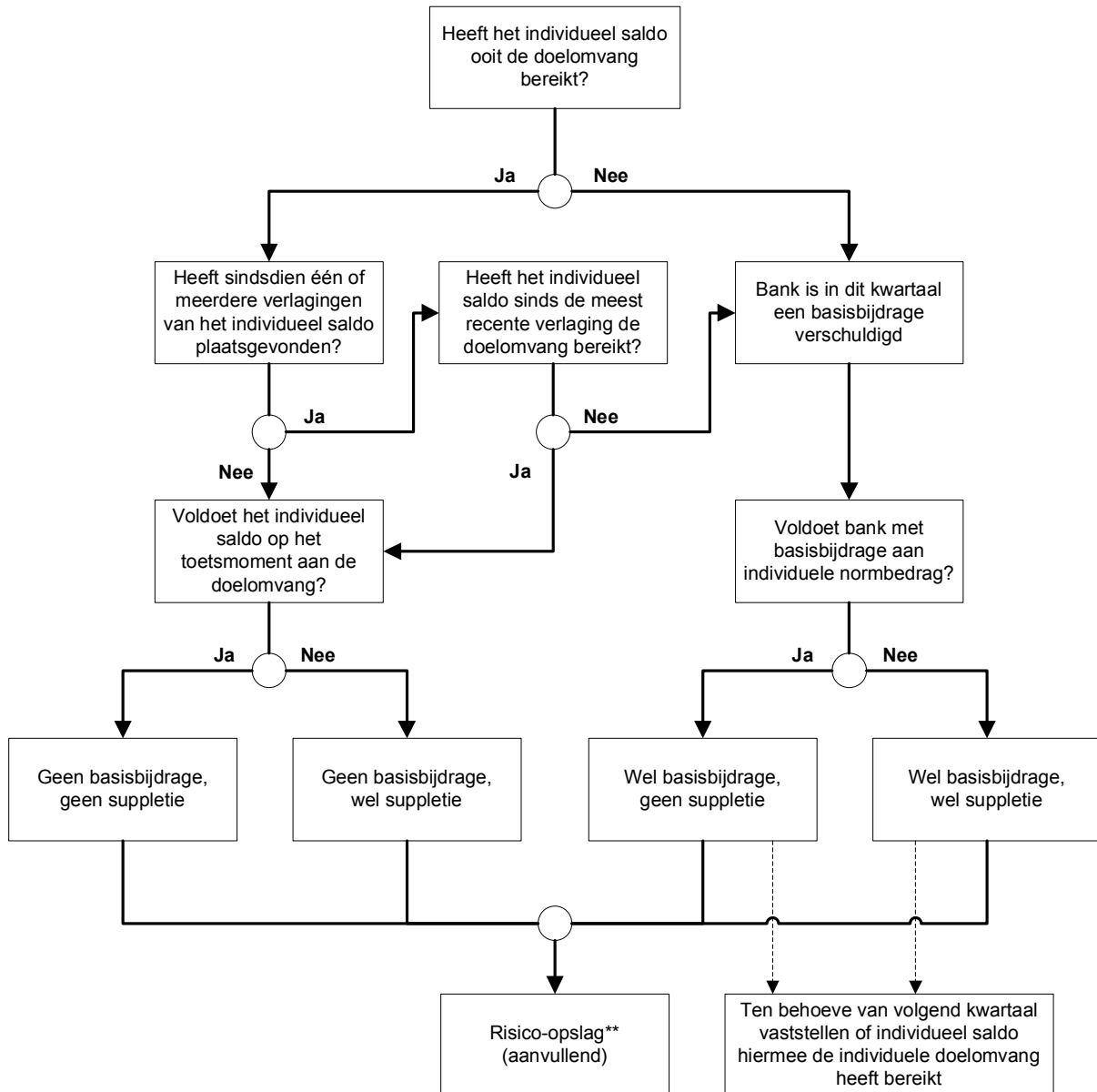
4.6 Toelichting

De hierboven geschetste systematiek is geïllustreerd in Figuur 1. De systematiek heeft belangrijke gevolgen voor de banken. Wellicht het belangrijkste is dat de totale omvang van het depositogarantiefonds kan uitkomen boven 1% van de onder het dgs gegarandeerde deposito's, bijvoorbeeld wanneer de depositobasis na het bereiken van de doelomvang sterk terugloopt, of één of meer banken uit het dgs is getreden. Ook de risico-opslag die niet meetelt in het individuele saldo kan het totale fondsvermogen boven de 1% brengen.

De systematiek heeft belangrijke voordelen. Banken kunnen de kosten van depositogroei niet afwentelen op andere banken. Elke bank moet zelf een bijdrage leveren voor eventuele groei van haar gegarandeerde deposito's die uiteindelijk marginaal 100 basispunten bedraagt. Verder is er een gelijke behandeling van bestaande banken en nieuwe toetreders tot het dgs. Nieuwe banken

kunnen niet profiteren van de opbouw van het fonds door de bestaande banken, ook als deze al 1% van hun gegarandeerde deposito's hebben bijgedragen; ook dan moet een toetreder zelfstandig 1% inleggen. Daarbij heeft het bijdragen aan het fonds op kwartaalbasis i.p.v. op jaarbasis als voordeel dat de groei van de depositobasis snel wordt vertaald in een verplichte hogere bijdrage aan het dgs. Tenslotte geldt dat, doordat de risicobijdragen niet meetellen in het individuele saldo, de prikkelwerking van de risicodifferentiatie wordt versterkt. De risicobijdrage zou anders enkel zorgen voor het versneld bereiken van de individuele doelomvang.

Figuur 1: Vaststelling en berekening benodigde bijdrage per bank per kwartaal

Individueel saldo: Som van voldane basisbijdragen, rendement op het saldo, voldane suppleties en herstelbijdragen verminderd met de individuele verlagingen en vermeerderd met de individuele verhogingen (in euro's)

Individuele doelomvang: 1% van de gegarandeerde deposito's bij een bank (in euro's)

Individueel normbedrag (in euro's)*: Het individueel normbedrag van het vorige toetsmoment gedeeld door de depositobasis op het vorige toetsmoment, vermenigvuldigd met de op het toetsmoment aanwezige depositobasis, vermeerderd met een bedrag gelijk aan 2,5 basispunten van de op het toetsmoment aanwezige depositobasis, verminderd met het totaal van de verschuldigde herstelbijdragen, verminderd met individuele verlagingen sinds het vorige toetsmoment, vermeerderd met individuele verhogingen sinds het vorige toetsmoment.

Basisbedrag: depositobasis * 2,5 basispunten (in euro's)

Basisbijdrage: bijdrage met omvang van basisbedrag

Risico-opslag: [0%, 25%, 50%, 100%] * basisbedrag

Suppletie: vult individueel saldo aan tot doelvermogen of individueel normbedrag

*) Wanneer de individuele doelomvang is bereikt, is het individueel normbedrag gelijk aan de individuele doelomvang

**) Deze verplichting geldt onverkort wanneer géén basisbijdrage verschuldigd is

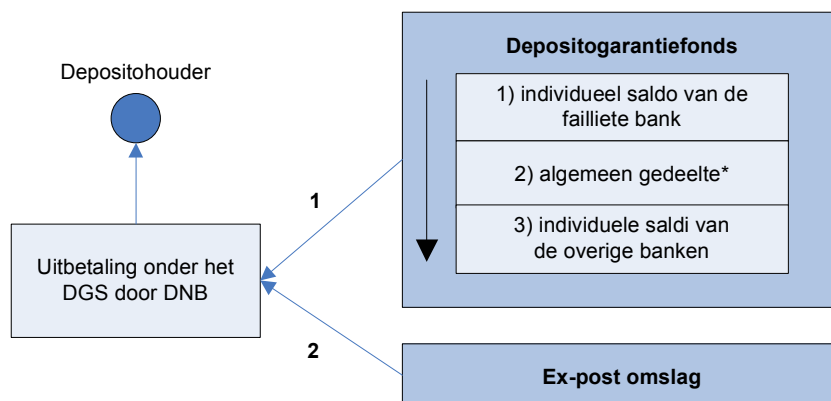
5. Uitkeringen onder het dgs

5.1 Aanspraken op het fonds

De Stichting depositogarantiefonds vergoedt aan DNB de bedragen die DNB heeft uitgekeerd uit hoofde van het dgs. Daartoe wordt het fonds getrapt aangesproken, zie Figuur 2. De eerste tranche van het fonds waarop de Stichting trekt is het individuele saldo van de failliete bank. De tweede tranche wordt gevormd door het algemene gedeelte van het fonds (voornamelijk de ingelegde risicobijdragen). Mocht dit niet toereikend zijn dan trekt de Stichting, als derde tranche, op de individuele saldi van de overige banken naar rato van de actuele depositobasis⁹. Box 3 illustreert hoe voor een fictieve bank de aanspraak op middelen in het depositogarantiefonds in de praktijk werkt.

Indien het fondsvermogen geheel is uitgeput en negatief zou worden, vindt een additionele ex post omslag plaats over de banken. Deze omslag vindt in principe plaats binnen zes weken. Indien deze ex post omslag niet volledig kan plaatsvinden, omdat prudentiële grenzen worden bereikt (zie par. 6), kan de Stichting tijdelijk additionele financiering aantrekken. De rente die de Stichting betaalt over additionele financiering wordt vergoed uit het depositogarantiefonds.

Figuur 2: Uitbetaling en getrapte vergoeding via het depositogarantiefonds

*) Het algemeen gedeelte bestaat hoofdzakelijk uit de risico-bijdragen

5.2 Herstel van het fonds na uitkering

Indien na uitkering onder het dgs de individuele saldi van banken worden aangesproken en diensgevolge de individuele saldi dalen tot onder de dan geldende individuele normbedragen, worden de individuele normbedragen bijgesteld door daarop de aanspraken op de individuele saldi

⁹ Wanneer er latere toetreders tot het dgs zijn, hebben deze banken korter ingelegd dan de andere banken, terwijl het gros van de sector al enkele jaren aan het dgs heeft bijgedragen. Verdeling van de vergoeding uit de individuele saldi vindt in de laatste tranche plaats naar rato van de actuele depositobasis. De toegerekende vergoeding voor een latere toetreders kan dan groter zijn dan haar individuele saldo. In dat geval wordt het individuele saldo van de betreffende bank volledig aangesproken en wordt de resterende benodigde vergoeding herverdeeld over de individuele saldi van de overige banken.

van de banken (derde tranche) in mindering te brengen. Deze aanspraken vallen onder de zogenoemde individuele verlaging. Vervolgens moet elke bank opnieuw toewerken naar de doelomvang. Haar individuele normbedrag wordt weer stapsgewijs verhoogd, zodat de bank uiteindelijk de individuele doelomvang bereikt.

Na uitkeringen onder het dgs en subrogatie door DNB, zullen op enig moment de curatoren van de betalingsonmachtige bank uitkeringen doen uit de boedel. Deze vloeien terug in het depositogarantiefonds en worden aan de individuele saldi toegerekend naar rato van de aanspraak op de individuele saldi en de ex post bijdragen per bank. Dit wordt gedefinieerd als individuele verhoging van de saldi. De individuele verhogingen vullen deze saldi derhalve weer aan en ook de individuele normbedragen worden op dat moment opwaarts bijgesteld. Indien door de boedeluitkeringen de omvang van het individuele saldo groter wordt dan de omvang van het individuele saldo op het moment dat het werd aangesproken voor de dgs-uitkeringen en het individuele saldo groter is dan de doelomvang, wordt het excedent uitgekeerd aan de bank.¹⁰

Kort samengevat betekent het voorgaande dat het herstel van het individuele saldo na dgs-uitkeringen technisch gezien op dezelfde wijze verloopt als de opbouw van het individuele saldo. Wanneer is getrokken op een individueel saldo, respectievelijk een boedeluitkering terugvloeit, worden het individuele saldo en het individuele normbedrag verlaagd, respectievelijk verhoogd met dit bedrag.

6. Prudentiële grenzen

Om de stabiliteit van de banken te kunnen waarborgen blijven de prudentiële grenzen van het huidige stelsel in het nieuwe ex ante financieringssysteem gehandhaafd, zij het in aangepaste vorm. De som van alle bijdragen (basisbijdrage, eventuele risico- of herstelbijdrage, de suppletie en een eventuele ex post bijdrage) die een bank in één jaar moet voldoen, mag niet groter zijn dan 5% van het eigen vermogen, conform de huidige systematiek. Op prudentiële gronden kan DNB voor een individuele bank beslissen een lagere limiet dan 5 % van het eigen vermogen voor dat

---

¹⁰ Stel dat het dgs wordt geactiveerd en de fictieve Holland Bank (HB) heeft een individueel saldo heeft gelijk aan 11,5 miljoen euro, gelijk aan 1,15% van haar depositobasis – bijvoorbeeld doordat haar depositobasis in de afgelopen jaren kleiner is geworden. Het individuele saldo van HB wordt aangesproken voor 3 miljoen euro. Hierdoor daalt het individuele saldo naar 8,5 miljoen euro. HB moet vervolgens weer een basisbijdrage betalen. Twee kwartalen later is het individuele saldo gestegen tot 9 miljoen euro. Uitkeringen uit de boedel worden in de daaropvolgende maand toegerekend en zijn 100% van de oorspronkelijke schadelast voor het dgs. HB ontvangt hierdoor in haar saldo weer 3 miljoen euro. Het individuele saldo stijgt tot 12 miljoen euro, gelijk aan 1,20% van de gegarandeerde deposito's omdat de depositobasis van HB stabiel is gebleven. Het excedent van 0,5 miljoen euro ten opzichte van het oorspronkelijke individuele saldo wordt vervolgens uitgekeerd aan HB.

kalenderjaar vast te stellen, opnieuw conform de huidige systematiek.¹¹ Deze begrenzing laat onverlet dat in volgende jaren de resterende bijdragen alsnog moeten worden voldaan.

7. Risicodifferentiatie en risicobijdragen

7.1 Inleiding

De invoering van risicogedifferentieerde premies is een belangrijk onderdeel van de hervorming van het dgs. Banken die meer risico aangaan met de aan hen toevertrouwde deposito's worden zo extra aangeslagen voor de impliciete claim op het dgs. Daarbij kan de risicogedifferentieerde premiestelling prikkels geven om minder risico aan te gaan. Dit effect doet zich bij uitstek voor bij ex ante financiering van het dgs (fondsvorming). Gezien de potentiële gevoeligheid van een risicoscore, zal het een ieder worden verboden bekendheid te geven aan gegevens over de risicoweging per bank.

7.2 Risicomaatstaven

In theorie beoogt de risicodifferentiatie een zekere compensatie te bieden voor het risico dat een bank vormt voor het dgs. Dit risico is echter niet prospectief te bepalen en zal daarom moeten worden benaderd door één of meer maatstaven. De voorstellen op dat vlak van de Europese Commissie uit juli 2010 voorzagen in een combinatie van indicatoren. Inmiddels doen in Brussel echter nieuwe voorstellen de ronde die meer ruimte laten voor *national discretion*, dan wel verstrekking van richtlijnen door de European Banking Authority.

Tegen deze achtergrond hebben het Ministerie van Financiën en DNB de mogelijkheden onderzocht van risicodifferentiatie op basis van de Bazelse methodologie van risicoweging. Dit heeft geresulteerd in de risicomaatstaf op basis van de ratio van risicogewogen activa gedeeld door totale activa (RWA/TA). De Bazelse methodologie is alom bekend bij banken en mag geacht worden een adequate benadering te vormen van het risico van een bank.¹² RWA/TA heeft als risico-indicator een aantal voordelen. Ten eerste is de indicator gebaseerd op een brede definitie van krediet-, markt- en operationeel risico per bank. RWA/TA betreft de gehele activazijde en omvat zodoende alle activiteiten van een bank. Het is een maatstaf die niet eenvoudig is te manipuleren en die door de jaren heen doorgaans stabiele resultaten per bank laat zien.¹³

---

¹¹ Hier worden conform huidige systematiek ook eventuele bijdragen aan het beleggerscompensatiestelsel (BCS) meegerekend.

¹² Bazel II legt sommige banken, die de Internal Ratings Based Approach willen toepassen, nog vloeren op bij het berekenen van risicogedifferentieerde activa. Per 2012 vervallen de vloeren; het wegvallen daarvan heeft geen significante invloed op de hoogte van RWA/TA.

¹³ Idealiter wordt RWA/TA in het kader van het dgs op het niveau van het binnenlands bedrijf toegepast. Een tijdelijke beperking is dat RWA/TA op geconsolideerde basis wordt gerapporteerd, inclusief buitenlandse dochters, maar nieuwe rapportage-eisen adresseren dit per eind 2012, begin 2013.

RWA/TA heeft echter ook tekortkomingen die een correctie vereisen, net zoals met de Bazel II-methodologie het geval was. In de eerste plaats gaat RWA/TA voorbij aan de solvabiliteit en wijze van financiering van de bank. Indien een bank verkiest een hogere RWA/TA te compenseren door een lagere leverage kunnen de risico's voor het dgs per saldo geheel of gedeeltelijk worden ondervangen. In de tweede plaats ontbreekt een maatstaf voor de liquiditeit die, net als de solvabiliteit, een essentiële prudentiële toetsingsgrootte is.

Hieruit vloeit een combinatie van drie indicatoren voort, te gebruiken als maatstaf voor het risico van een bank voor het dgs en daarmee als basis voor de risicogedifferentieerde premieheffing:

- RWA/TA-ratio met een aandeel van 50%,
- leverage-ratio (totale activa/Tier 1 vermogen) met een aandeel van 25%, en
- liquiditeitsratio (liquide activa/totale activa) eveneens met een aandeel van 25%.

Deze drie indicatoren worden zodanig genormaliseerd dat de uitkomst voor elke indicator per bank varieert tussen 0 en 1, zoals in onderstaand schema wordt weergegeven. De normalisatie en weging blijken te leiden tot een risicomaatstaf die na berekening voor de relevante banken varieert van ongeveer 0,20 tot 0,65.

	Normalisatie				
	0	0,25	0,50	0,75	1
RWA/TA	0	0,25	0,5	0,75	≥ 1
Leverage	0	8 ¹ / ₃	16 ² / ₃	25	≥ 33 ¹ / ₃
Liquiditeit	100%	75%	50%	25%	0%

Zoals eerder ook door de EC voorgesteld zal de risicogedifferentieerde premiestelling gebaseerd worden op een indeling in discrete categorieën. Een dergelijke indeling leidt tot stabielere en meer voorspelbare bijdragen. Deze indeling is als volgt:

Risicocategorieën	Grenswaarden risicomaatstaf	Risico-opslag
Categorie I	0-0,40	0%
Categorie II	0,40-0,50	25%
Categorie III	0,50-0,60	50%
Categorie IV	0,60-1	100%

Enmaal per jaar worden de banken in een categorie ingedeeld op basis van de gemiddelde risicomaatstaf van een bank over de laatste vier kwartalen.

8. Stichting, uitvoering dgs en fondsbeheer

De Stichting depositogarantiefonds draagt zorg voor het beheer en instandhouding van het depositogarantiefonds. Dit fonds is bestemd voor het a tempo aan DNB vergoeden van bedragen die DNB heeft uitgekeerd ingevolge het dgs. Het bestuur van de Stichting wordt gevormd door twee bestuursleden die worden voorgedragen door het Ministerie van Financiën en twee vertegenwoordigers van DNB. Deze vier bestuursleden kiezen een vijfde, onafhankelijk, bestuurslid met ervaring in het bankwezen. Met het oog op transparantie naar het publiek en de banken zal de Stichting een eigen jaarrekening en -verslag publiceren. DNB zal alle voorkomende taken met betrekking tot het dgs (blijven) uitvoeren. Zo zal DNB de risicogedifferentieerde bijdragen vaststellen en factureren ten behoeve van de Stichting. DNB treedt op als vermogensbeheerder van het fonds en keert uit, als het dgs geactiveerd is. Ook zal DNB (indirect) toezicht houden op de administraties van banken ten behoeve van een korte dgs-uitkeringstermijn en deze testen. Alle kosten van DNB (voor administratie, uitvoering, dgs-toezicht/testen en rente) en van de Stichting komen ten laste van het depositogarantiefonds.

Het beleggingsbeleid wordt vastgesteld door het Stichtingsbestuur, na overleg met een representatieve vertegenwoordiging van de banken. DNB zal de middelen van het depositogarantiefonds beheren en treedt hierbij op als agent voor de Stichting. Hiertoe wordt een beheersovereenkomst opgesteld tussen de Stichting en DNB. De middelen van de Stichting zullen zo veilig mogelijk worden belegd, tegen een laag krediet-, rente- en operationeel risico, zonder valutarisico en met hoge liquiditeit. Dit resulteert waarschijnlijk in een beleid dat voorziet in beleggingen in staatspapier (in euro) van een of meerdere zeer kredietwaardige landen binnen het eurogebied. Het fondsbeheer zal zodanig worden ingericht dat dagelijks inzicht bestaat in activa en passiva, respectievelijk inkomsten en uitgaven van het fonds

Als het dgs geactiveerd wordt en het fonds daardoor uitgeput dreigt te raken, zal de DNB, zoals hiervoor beschreven, direct een ex post bijdrage van de banken verlangen. Indien banken door de ex post bijdrage de prudentiële grens van 5% van het eigen vermogen bereiken, zal er een tekort ontstaan. Aangezien DNB een tekort om monetaire redenen niet mag financieren zal de Stichting daarom de mogelijkheid hebben om in dat geval financiering aan te trekken.

De banken betalen eenmalig een bedrag van 10.000 euro ten behoeve van een soort startkapitaal van de Stichting. Dit om eerste uitgaven van de Stichting te financieren.

9. Periodieke rapportage

Voor de berekening van dgs-bijdragen zijn periodiek data per bank nodig over de risico-indicatoren en over het bedrag van de deposito's die onder het dgs gegarandeerd worden. Banken rapporteren wel data over de drie risico-indicatoren aan DNB, maar gegevens over de depositobasis zijn voornamelijk niet beschikbaar. Hiervoor is een nieuwe rapportage door de banken aan DNB als uitvoerder van het dgs noodzakelijk ¹⁴.

Voor deze rapportage wordt een format gebruikt dat gebaseerd is op het format dat is toegepast bij de uitvoering van de ex post-omslag van de kosten van dgs-uitkeringen voor Icesave en DSB Bank (zie bijlage 2). Een aandachtspunt betreft het onderscheid tussen groot- en klein-zakelijke cliënten. Omdat veel banken dit onderscheid slechts kunnen maken tegen hoge kosten was het in de rapportages in geval van Icesave en DSB Bank toegestaan een schatting te geven voor het aantal klein-zakelijke cliënten. Nu deze rapportage structureel wordt kan niet met een schatting worden volstaan. Daarom wordt, vooruitlopend op de concept-Richtlijn-dgs, de dekking nu al uitgebreid naar alle zakelijke cliënten, waarmee dit onderscheid vervalft.¹⁵

Deze rapportage biedt een benadering voor de onder het dgs gegarandeerde middelen, met name omdat en voor zover een bank hierin waarschijnlijk ook formeel niet-gegarandeerde deposito's meetelt. De feitelijke dekking van de saldi en de omvang van de gegarandeerde middelen kan echter pas na de activering van het dgs exact worden vastgesteld. Zolang deze methode wordt toegepast voor alle banken, lijkt deze benadering niet bezwaarlijk. Indien wij een exacte opgave van de onder het dgs gegarandeerde middelen verlangen vergt dit dat banken voor elke cliënt een Individueel Klant Beeld berekenen, hetgeen met aanzienlijke extra kosten gepaard zal gaan.

Net zoals bij de ex post omslagen voor Icesave en DSB Bank het geval was, kan een groep van banken volstaan met één rapportage. Ten behoeve van de premieheffing verlangen wij een rapportage per kwartaal, die uiterlijk zes weken na de kwartaalultimo bij DNB langs de gebruikelijke weg (e-Line) dient te worden ingeleverd. De eerste rapportage dient plaats te vinden naar de stand ultimo juni 2012. Gezien de frequentie van de rapportage (per kwartaal), gaan wij ervan uit dat banken de berekeningen van de gevraagde gegevens waar nodig zullen automatiseren. Deze rapportage zal worden opgenomen in de zogenoemde Regeling Staten en is onderdeel van het geheel van monetaire en prudentiële rapportages aan DNB, waarvoor het verantwoordelijke bestuurslid per bank, respectievelijk de externe accountant periodiek een verklaring dient te ondertekenen.

---

¹⁴ Overigens voorziet de concept-EU-Richtlijn dgs in een jaarlijkse rapportage over de gegarandeerde deposito's per land door de dgs-uitvoerder aan de European Banking Authority.

¹⁵ In de conceptwijzigingen voor de EU-Richtlijn DGS verdwijnt het onderscheid in dekking tussen groot- en klein-zakelijke, niet-financiële klanten. In haar impactanalyse heeft de Europese Commissie destijds geoordeeld dat door het wegvallen van dit onderscheid, de uitbreiding van de DGS-dekking relatief gering is. De besparing op de administratieve lasten voor de banken lijkt substantieel.

Box 3: Fondsvorming voor een fictieve bank

Premiebijdrage

Deze box illustreert aan de hand van een ontwikkeling over meerdere kwartalen hoe voor een fictieve bank ('Holland Bank') de fondsvorming in de praktijk werkt. Hierbij wordt in dit voorbeeld aangenomen dat een bijdrage in de loop van een kwartaal betaald wordt, zodat het totaal opgebouwde individuele saldo in een kwartaal zichtbaar is aan het begin van het daarop volgend kwartaal. Verondersteld wordt dat op het moment dat ex ante fondsvorming voor het dgs van start gaat Holland Bank 2 miljard euro aan gegarandeerde deposito's heeft. De individuele doelomvang waar Holland Bank op dat moment naar toe moet werken is daarmee 20 miljoen euro. De basisbijdrage die de bank in het eerste kwartaal van jaar 1 betaalt is 500.000 euro (2,5 basispunten).

De groei van de depositobasis van Holland Bank is initieel 2% per kwartaal. Hierdoor is aan het begin van het tweede kwartaal, het toetsmoment, de depositobasis gegroeid naar ongeveer 2,04 miljard euro en is de individuele doelomvang 20,4 miljoen euro geworden. De vastgestelde basisbijdrage bedraagt aan het begin van het tweede kwartaal ongeveer 510.000 euro. Het nieuwe individuele saldo omvat daarmee – afgerond – 1,01 miljoen euro. Omdat de depositobasis met 2% is toegenomen, is in dit kwartaal een suppletie nodig van ongeveer 10.000 euro om te voldoen aan het individuele normbedrag (2 x 2,5 basispunten van de gegarandeerde deposito's op het toetsmoment, gelijk aan afgerond 1,02 miljoen euro). In het derde kwartaal is de depositobasis op het toetsmoment gegroeid tot 2,08 miljoen euro. De bank moet een suppletie doen van ongeveer 20.000 euro. Het nieuwe individuele saldo is dan inclusief suppletie gelijk aan 1,56 miljoen euro.

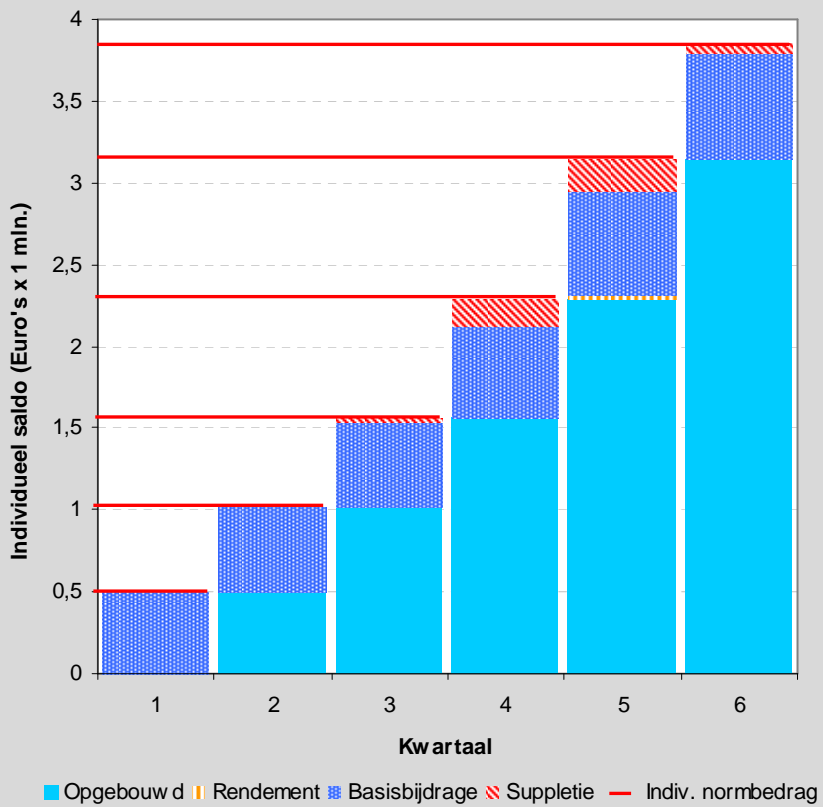
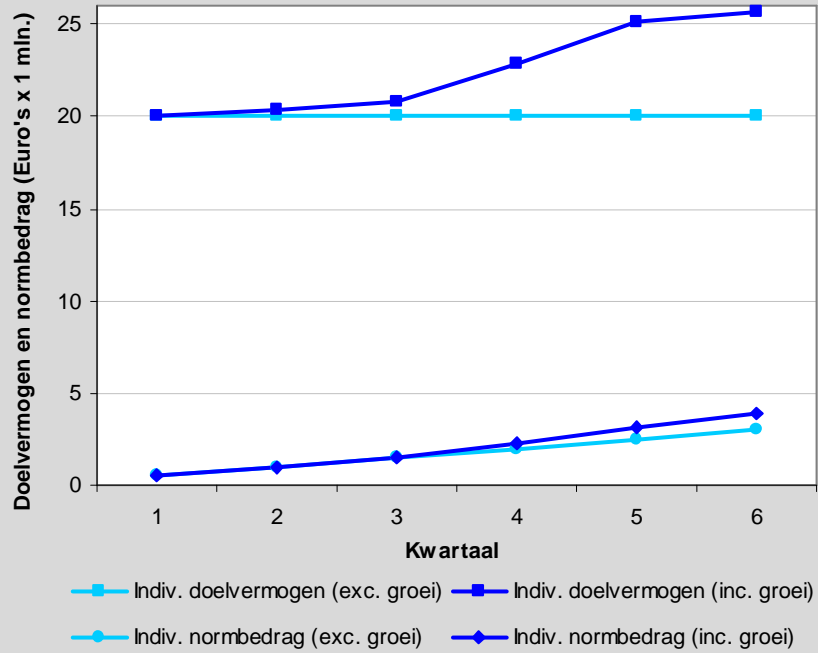
In het derde kwartaal accelereert de depositogroei naar 10 procent per kwartaal. De hogere depositogroei resulteert in een hogere suppletie. Inclusief de basisbijdrage van 570.000 euro over het vierde kwartaal is het individueel saldo gelijk aan 2,13 miljoen euro. Op basis van het individuele normbedrag dient dit in dit kwartaal 2,29 miljoen euro te zijn. Holland Bank moet dan ook ter compensatie van de depositogroei het individuele saldo met ca. 160.000 euro suppleren.

In dit voorbeeld wordt aangenomen dat de Stichting aan het einde van het eerste jaar het rendement berekent over het individuele saldo. Het fonds behaalt het eerste jaar een rendement van 4%. Toegerekend aan het gewogen gemiddelde van het individuele saldo van Holland Bank bedraagt dit ca. 26.000 euro. Gedurende het vierde kwartaal groeide de depositobasis wederom met 10 procent. De basisbijdrage voor kwartaal vijf wordt daarom vastgesteld op – afgerond – 630.000 euro. Doordat aan het individuele saldo van de Holland Bank ook 26.000 euro aan rendement is toegevoegd bedraagt het nieuwe individuele saldo ca. 2,94 miljoen euro. Het individuele normbedrag is toegenomen tot 12,5 basispunten van de depositobasis op het toetsmoment, ca. 3,15 miljoen euro, waardoor Holland Bank het individuele saldo nog moet suppleren met ongeveer 202.700 euro.

Uitkering onder het dgs

Aan het begin van het zesde kwartaal vindt er een uitkering onder het dgs plaats en vindt vergoeding plaats vanuit het depositogarantiefonds. De totale kosten voor het dgs bedragen 400 miljoen euro. De faillerende bank heeft een individueel saldo van 500.000 euro en het algemene gedeelte van het fonds omvat 80 miljoen euro. Aldus worden de individuele saldi van de overige banken aangesproken voor in totaal 319,5 miljoen euro. Holland Bank heeft in totaal 0,3% van de onder het dgs gegarandeerde deposito's. Het individuele saldo van Holland Bank wordt daarmee aangesproken voor ca. 960.000 euro (3,74 basispunten ten opzichte van de gegarandeerde deposito's aan het begin van het zesde kwartaal die het vorige kwartaal met 2% zijn toegenomen). Het individuele normbedrag wordt daarop verlaagd tot 2,89 miljoen euro gelijk aan de actuele omvang van het individueel saldo.

Grafiek 1-2: Opbouw individueel normbedrag en individueel saldo
 (o.b.v. fictief voorbeeld 'Holland Bank')

Bijlage 1: Data ten behoeve van rekenvoorbeeld 'Holland Bank'

A: Ontwikkeling gegarandeerde deposito's en individuele normbedrag

Kwartaal (t)	Gegarandeerde deposito's	Groei gegarandeerde deposito's	Indiv. Doelomvang	Basis bijdrage	Indiv. Normbedrag
	in euro's*	in procenten	in euro's*	in bp**	in euro's*
1	2.000	2%	20,0	2,5	0,50
2	2.040	2%	20,4	2,5	1,02
3	2.081	10%	20,8	2,5	1,56
4	2.289	10%	22,9	2,5	2,29
5	2.518	2%	25,2	2,5	3,15
6	2.568	2%	25,7	2,5	3,85
Toelichting berekening	(A)	(B)	(C) = (A) x (B)	(D)	(E) = (E _{t-1})/(A _{t-1})* (A)+(D)*(A)

B: Ontwikkeling individueel normbedrag benodigde basisbijdrage en suppletie

Kwartaal	Opgebouwd individueel saldo	Rendement over individueel saldo		Basis bijdrage	Nieuw individueel saldo (exc. suppletie)	Suppletie
	in euro's*	in procenten ***	in euro's*	in euro's*	in euro's*	in euro's*
1	0	4,00%	0	0,50	0,50	0,00
2	0,50	-	0	0,51	1,01	0,01
3	1,02	-	0	0,52	1,54	0,02
4	1,56	-	0	0,57	2,13	0,16
5	2,29	4,00%	0,026	0,63	2,94	0,20
6	3,15	-	0	0,64	3,79	0,06
Toelichting berekening	(F) = (F _{t-1}) + (I _{t-1}) + (K _{t-1})	(G)	(H)****	(I) = (A) x (D)	(J) = (F) + (H) + (I)	ALS (J) > (E) DAN (K) = "0" ANDERS (K) = (E) - (J)

C: Effect op individuele normbedrag en individueel saldo van vergoeding aan het dgs

Kwartaal (t)	Te vergoeden aan DGS	Nieuw Individueel Normbedrag	Nieuw Individueel Saldo
	in euro's*	in euro's	in euro's*
Te vergoeden in kwartaal 6	0,96*****	2,89	2,89
Toelichting berekening	(L)	(M) = (E) - (L)	(N) = (F) + (K) - (L)

*) x 1 mln., afgerond op tienduizenden euro's ; **) ten opzichte van gegarandeerde deposito's; ***) op kwartaalbasis; ****) Rendement wordt jaarlijks uitbetaald in het eerste kwartaal (gemiddelde over de periode); *****) o.b.v. 319,5 miljoen euro te vergoeden vanuit de individuele saldi van overige banken. Holland Bank heeft 0,3% van de totale onder het dgs gegarandeerde deposito's.

Bijlage 2 : rapportage-format

Voor depositogarantiestelsel (DGS) in aanmerking komende verplichtingen ¹⁾

Bestemd voor de Nederlandsche Bank

Per kwartaal

Van:

Codenr:

	In eenheden 5)				Bedragen in duizenden euro's				
	01 Aantal rekeningen bij Nederlandse vestigingen	02 Aantal rekeningen bij EER-bijkantoren	03 Totaal aantal rekeningen		04 Vanuit Nederland	05 Vanuit EER- bijkantoren	06 Totaal Nederland en EER-bijkantoren (04+05)	07 Buitenlandse dochters, alsmede bijkantoren buiten EER	08 Totaal (06+07)
001									
002					v	v	b		v
	Deposits (other than from credit institutions) Finrep posten 22.4, 23.2 en 24.2								
	waarvan vanuit Nederland, respectievelijk EER-bijkantoren 2).								
	Naar juridische status creditreuen								
003									
004									
005					v	v	b		
006					v	v	b		
007					b	b	b		
	Totaal voor DGS in aanmerking komend volgens deze opgave (005+006)								
008									v
	Totaal 003 tot en met 006 (gelijk aan regel 001 kolom 07)								
	Naar saldogrootte en type rekening 3)								
017					v	v	b		
018					v	v	b		
019					v	v	b		
020					v	v	b		
021					v	v	b		
022					b	b	b		
	Totaal regels 017 t/m 021 4)								

NB. U wordt verzocht in deze tabel alle voor DGS-dekking in aanmerking komende verplichtingen te vermelden, ongeacht of en in hoeverre de verplichtingen en/of cliënten wel of niet gedekt worden na de activering van het DGS. De feitelijke dekking kan immers pas dan exact vastgesteld worden.

1) Uitgangspunt zijn de verplichtingen onder de Finrep posten 22.4, 23.2 en 24.2 'Deposits (other than from credit institutions)'.
2) Verplichtingen aangegaan vanuit Nederlandse vestigingen/kantoren (kolom 04), eventueel in de vorm van grensoverschrijdende dienstverlening, en verplichtingen aangegaan vanuit bijkantoren gevestigd in een EER land (kolom 05).

3) Rekeningsaldi dienen slechts op één regel te worden ingevuld. Bijvoorbeeld: bij een rekening met een saldo van 110.000 euro dient op regel 018 of 019 een bedrag van 110 te worden gerapporteerd en niet een bedrag van 100 op regel 017 en 10 op regel 018 of 019.

4) De bedragen in regels 008 en 022 dienen gelijk te zijn en omvatten zowel zakelijke als particuliere cliënten.
5) In kolom 01 dient het aantal rekeningen (in eenheden) bij Nederlandse vestigingen/kantoren, respectievelijk in kolom 2 het aantal rekeningen (in eenheden) bij EER-bijkantoren in elk van de onderscheiden saldi categorieën, zoals in kolommen 04 en 05 gespecificeerd, te worden gerapporteerd.
Voorzover een individuele rekeninghouder(s) meerdere rekeningen heeft (hebben), dienen noch het aantal rekeningen per rekeninghouder, noch de saldi daarvan te worden gecumuleerd. Bijvoorbeeld: één rekeninghouder heeft drie rekeningen met een saldo van 30.000 euro, 60.000 euro en 120.000 euro. Op de regel tot 100.000 euro dient u de rekening met 30.000 én de rekening met 60.000 euro en het aantal rekeningen van 2 op dezelfde regel in kolom 01 op te nemen. De rekening met het saldo van 120.000 euro komt op de regel van saldogrootte > 100.000 euro en met het aantal van één rekening in kolom 01.

Eventuele saldi luidende in een andere valuta dan euro dienen te worden omgerekend tegen de ultimokoers van de verslagperiode.
Alleen (licht-)gele velden moeten worden ingevuld. De overige velden worden berekend of vallen buiten deze DGS opgave.